

Ze noemen zich ‘vredesactivisten’

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 21 april 2003) (Laatste bewerking: 4 mei 2016)

Sinds het uitbreken van de 2^e Intifada eind september 2000, wordt Israël geconfronteerd met deze ‘vredesactivisten’. Ze komen onder meer uit Europa, Canada en de Verenigde Staten om de bevolking die onder bestuur staat van het PLO-terreurbewind, aan te sporen tot verzet tegen Israël, te acteren als menselijke schild, om operaties van het Israëlische leger te verhinderen en het helpen van PLO-terroristen. Zo stuiten in 2002 militairen van de speciale Israëlische Egos eenheid die in de [terreurstad Jenin](#) op zoek waren naar terroristen, tot hun grote verbazing op de lang gezochte terrorist Shadi Sukia die door de ‘vredesactivisten’ verborgen werd gehouden. Sukia werd gezocht voor het plannen van zelfmoordaanslagen en voor schietpartijen vanuit hinderlagen. In het kantoor van het ISM vond men een kalasnikov-geweer en een pistool.

Hun activiteiten worden gecoördineerd en gefinancierd door verschillende internationale anti-Israëlische organisaties uit een hele serie landen. Deze sporen de reischoppers aan tot illegale en soms gewelddadige acties tegen Israëlische militairen en Joodse bewoners in Samaria, Judea en het oostelijk deel van Jeruzalem. Soms komen ze Israël binnen op valse papieren of steken illegaal de grens over. Zij noemen zich ‘vredesactivisten’ maar gedragen zich met regelmaat zeer gewelddadig en schromen niet te liegen als middel om Israël aan de schandpaal te nagelen.

Een van de iconen van deze beweging is de op 17 maart 2003 omgekomen Rachel Corrie. De dood van de 23 jarige Corrie baarde niet alleen veel opzien in Gaza, maar was eveneens wereldnieuws. Zij was door de “[International Solidarity Movement](#)” (ISM) naar Israël gestuurd om in Gaza te ageren tegen de aanwezigheid van het Israëlische leger. Volgens woordvoerders van het ISM zou het Israëlische leger Corrie bewust met een bulldozer hebben overreden. De Israëlische Autoriteiten spreken echter van een tragisch ongeval. Op de website van de ISM staat de ene na de andere leugen over de dood van Corrie en wordt zij als een soort heilige door de ‘vredesapostelen’ van deze club neergezet. Voor linkse Israëlbashers is Corrie „*een icoon en een martelares die ijverde voor vrede en vrijheid voor de Palestijnen*”. Zij blijven geloven dat Corrie doelbewust door een Israëlische bulldozer werd overreden die huizen neerhaalde van onschuldige Arabieren.

Corrie had zich als "menselijk schild" opgesteld voor een huis dat dienst deed als onderkomen van een stel terroristen en speelde met ware doodsverachting kat en muis met de Israëlische bulldozers. Israël had tevens ontdekt dat er zich in het huis een tunnel bevond die werd gebruikt voor de smokkel van explosieven en wapens.



Corrie tijdens een demonstratie in Gaza.

Hier werd zij door een Israëlische bulldozer overreden. Zoals de rechter in zijn verdict zei: “Zij koos ervoor om zichzelf in gevaar te brengen.” “De bevelhebber van de Israëlische troepen ter plaatse, een majoor van de infanterie, getuigde dat de activisten herhaalde waarschuwingen om weg te gaan negeerden en zijn soldaten in gevaar bracht. “Het was een oorlogszone”, getuigde hij tijdens het proces in de rechtszaal.

Corrie zou voor de bulldozer op een hoop puin zijn gesprongen en naar beneden zijn gevallen. Daarbij is zij uit het zicht van de chauffeur verdwenen en onder de bulldozer terecht gekomen. Ze werd zwaargewond naar een ziekenhuis in Gaza gebracht waar ze overleed. Het PLO-bewind-toen nog onder leiding van aartsterrorist Jasser Arafat-sprak van moord en de internationale media nam de valse berichten massaal over. Daarbij bleef het niet want in elk persbericht bevonden zich uitvoerige beschrijvingen, hoe de bulldozer Rachel Corrie’s lichaam vermorzeld had en op welke gruwelijke wijze zij om het leven gekomen was. Onderzoek wees echter uit dat de chauffeur van de bulldozer de vrouw noch gezien, noch overreden had en dat haar dood een betreuenswaardig ongeval is geweest. De ouders van Corrie, besparen kosten nog moeite om Israël voor haar dood verantwoordelijk te stellen maar de verantwoordelijken moeten gezocht worden bij de organisatie die haar naar Gaza stuurde en haar leven doelbewust in gevaar hebben gebracht. Een rechtbank in de Israëlische stad Haifa heeft op 28 augustus 2012 bepaald dat de Staat Israël [niet verantwoordelijk](#) kan worden gesteld voor de dood van Corrie.

De ouders van Rachel Corrie krijgen een portret van hun dochter ten geschenk aangeboden door terreurleider Jasser Arafat in zijn hoofdkwartier in Ramallah, september 2003.



Door de enorme internationale anti-Israëlische lastercampagne wordt Corrie door velen in het westen als een heldin beschouwd en is zij tot symbool geworden van de anti-Israël lobby. Het ISM is niet simpelweg een onschuldig clubje, maar een stel activisten die actief collaboreren met Israël's tegenstanders. Het feit dat ze alleen naar Israël komen en niet naar andere brandhaarden in de wereld, zegt al genoeg. Het zijn niets anders dan anti-Israël fanaten en supporters van het terreurbewind in Ramallah en Hamas in Gaza. In de jaren na de dood van Corrie is er een groot aantal incidenten met deze activisten geweest waarbij Israël met regelmaat in een kwaad daglicht is gesteld.

Rachel Corrie werd door de westerse media, de niet-gouvernementele organisaties (NGO's), de Verenigde Naties, kerken en alle anti-Israëlische lobbygroepen tot een heldin verklaard en de Palestijnse terreurbewegingen noemden haar een martelares. In Gaza is een straat naar haar vernoemd. Al die [Israëlische Rachels](#) die niet bij een betreurenswaardig ongeval om het leven zijn gekomen, maar koelbloedig zijn vermoord, hebben nooit enige aandacht gekregen:

Rachel Teller (16), die werd opgeblazen in een winkelcomplex; **Rachel Levy** (17), die werd opgeblazen in een kruidenierswinkel; **Rachel Levi** (19), die werd doodgeschoten terwijl ze op de bus wachtte. **Rachel Gavish** (50), die samen met haar man, zoon en vader werd vermoord tijdens een diner op het Joodse Pesach (Paasfeest); **Rachel Shabo** (40), die samen met haar drie zonen, in de leeftijd van 5, 13 en 16 jaar oud, werd vermoord toen ze thuis was.



De negentienjarige Rachel Levi, vermoord terwijl ze de bus stond te wachten

Op 26 augustus 2012 probeerde een groep, zwaaiend met PLO-vlaggen vanuit Jordanië de Allenbybrug over te steken in een poging de Israëlische veiligheidsdiensten te provoceren. Zij maakten deel uit van een groep van 100 min of meer bekende activisten uit onder meer Duitsland, België, Frankrijk en de Verenigde Staten. Ze beweerden van plan te zijn, deel te nemen aan een „week van solidariteit met de Palestijnen”. Toen de bus met een deel van de activisten de Israëlische kant van de brug bereikte, gingen de Israëlische autoriteiten de bus binnen, namen alle paspoorten in beslag, en zetten er een stempel in dat ze geen toestemming kregen om Israël te betreden. Een deel van dezelfde figuren probeerden

in april van dit jaar ook al rellen uit te lokken op de Israëlische luchthaven van Tel Aviv maar werden zonder pardoen door de autoriteiten teruggestuurd naar hun landen herkomst.

En dan zijn er nog de 'vredesactivisten' van de [Ecumencial Accompaniment Programme in Palestine and Israel](#). Deze activisten worden onder meer ingezet in Bethlehem, Hebron en Jeruzalem, waar zij Israëlische militairen observeren om in hun thuisland te vertellen over het „lijden van de Palestijnse bevolking onder de Israëlische onderdrukking.” Ze reizen met een Israëlisch toeristenvisum van drie maanden door de gebieden die onder controle van het PLO-bewind in Ramallah staan. De islamitische gewapende strijd tegen Israël wordt door de christelijke activisten onderschreven en gesteund. Ze zijn trouw aan de eis van het [handvest van de PLO](#) uit 1967. Ze gebruiken de kerk als dekmantel voor ophitsing tegen Israël en worden door de kerk betaald. De kans is groot dat kerkleden geen flauw idee hebben wat de ware aard van hun missie is. Zij zijn de aanstichters van een nieuwe vorm van antisemitisme. Het actiecentrum is in Jeruzalem.

Zwaar geïntimideerde beveiligers

Een groepje linkse anti-Israël activisten wilden in Israël een controlepost op de weg naar Judea en Samaria passeren en intimideerden de beveiligers doordat ze weigerden de standaardvragen te beantwoorden. Ze filmde het hele gebeuren, om hiermee de Israëlische veiligheidstroepen in diskrediet te brengen. Zie hoe kalm deze geïntimideerde beveiligers blijven en hoe de officier van de Grenspolitie op een professionele en [beleefde manier op deze provocateurs reageerde](#).

Terug naar: [Inhoud](#)